

Plenum

Torsdag 15.10.2020 kl. 16.00—19.43

3. Tillåt jakt på vitkindad gås

Medborgarinitiativ MI 3/2020 rd

Remissdebatt

Talman Anu Vehviläinen: Ärende 3 på dagordningen presenteras för remissdebatt. Talman konferensen föreslår att ärendet remitteras till jord- och skogsbruksutskottet.

För remissdebatten reserveras högst 1 timme. Vid behandlingen av ärendet följer riksdagen det för ärenden med tidtabell överenskomna förfarandet.

Debatt

17.01 **Jari Myllykoski vas:** Arvoisa rouva puhemies! Nyt käsittelyssä oleva kansalaisaloite on, voisiko sanoa, ajankohdaltaan varmasti ajankohtaisimpia, sillä juuri nyt on muut- to käynnissä, valkoposkikihantia on paljon tulossa syyspelloille.

Aloitteessa sinällään ei keskitytä siihen, kuinka pitäisi metsästämistä suorittaa. Se jää- kin sitten tämän talon asiaksi linjata, jos voidaan yleensäkin keskustella metsästämisestä. Tällä hetkellä lintudirektiivi ei mahdollista metsästämistä, mutta poikkeusluvalla ampu- malla karkottaminen on mahdollista. On siis tärkeää huomata, että keskustelemme nyt asioista, joissa meidän pitää EU-lintudirektiiviä ja sitten samalla myös Suomen luonnon- suojelulakia katsastella yhtenä isona kokonaisuutena.

Kansallisesti voimme toki tehdä jotakin eettistä tässä tilanteessa, ja se on se, että muu- tamme Suomen luonnonsuojelulakia niin, että kun tämä rauhoitettu lintu, kuten myös me- rimetso, poikkeusluvalla tapetaan, niin — niin kuin luontodirektiivissä itse asiassa ilmai- taan — se voitaisiin ottaa haltuun ja hyödyntää. On käsittämätöntä, että elintarvikkeeksi kelpaava ruoka joudutaan hävittämään joko hautaamalla tai polttamalla. Tämä epäeeti- syys on meidän omissa kansallisissa käsissämme. EU:n luontodirektiivi ei nimittäin kiellä haltuunottoa ja hyödyntämistä. Se antaa jopa mahdollisuuden kaupalliseen toimintaan, jos kaupallinen toiminta ei ole itsetarkoitus eikä poikkeusluvan lähtökohta. EU on tarjonnut apua meille tässä ongelmatilanteessa. Komissio on kertonut auttavansa jäsenmaita poikke- usluvan mahdollisuuksissa.

Yksi iso asia näiden osalta, niin merimetson kuin myös valkoposkikihantien osalta, on pe- rustuslaillinen omaisuudensuoja ja elinkeinon harjoittamisen vapaus. Ja katson, että tähän kohtaan vielä liittyy myös se, että meillä on kunnallisveroja maksavia kuntalaisia, joilta valkoposkikihanhi vie mahdollisuuden käyttää verovaroin ylläpidettyjä nurmia ja uimarant- toja.

Valkoposkikihanhi ja merimetso kuuluvat Suomen luontoon, ja niillä on oma paikkansa täällä, myös niillä, jotka muuttavat, niin etteivät pesi Suomessa — meillä on myös valko- poskikihantikanta, joka pesii Suomessa. Meidän on pakko tehdä tälle asialle jotakin, sillä jo

Punkt i protokollet PR 130/2020 rd

nyt on käynyt niin, että ihmiset vihaavat näitä luontokappaleita ja samalla viranomaisia. Meidän on pystyttävä tunteettomasti keskustelemaan, niin että olemme rakentavia, niin että suomalainen luonto on mahdollinen myös näille linnuille ja monille muille — varmasti keskustelemme tänä vuonna vielä susistakin. Meidän pitää tämä asiallinen keskusteluyhteys pitää, ettei tule vastakkainasettelua.

Nyt tässä kohtaa kyllä viranomaisten poikkeusluvut ovat olleet varsin pitkäkestoisia eivätkä siihen tilanteeseen mahdollisia. Lupaviranomainen voi, jos siltä pyydetään, tai sitten omaehtoisesti, antaa heti sen poikkeuslupan ja sitä voidaan lähteä heti noudattamaan. Mutta joka tapauksessa siinäkin kohtaa hallinto-oikeuteen voidaan valittaa, ja oletettavaa on, että kun se kymmentuhatpäinen lintuparvi on sinne pellolle tullut, niin sen poikkeuslupan saaminen siihen paikkaan on jo myöhäistä. Nämä mittavat, miljoonia euroja olevat korvaussummat, mitä tänäkin vuonna maksetaan, eivät ole kohtuullisia, koska joku menettää elinkeinonsa, ja se ei ole tarkoituksenmukaista.

On paljon ehdotettu, että siirretään se metsästettäväksi lajiksi. Minä haluan varoittaa siitä haaveilusta, vaikka se on kyllä yksi oikotie tämän asian hoitamiseen. Se voi tarkoittaa, että vuosikausiin viljelijät eivät saa korvauksia. [Heikki Vestman: Ei tarkoita!] Se tarkoittaa juuri sitä, että tämä pitää notifioida, jos se tulee metsästettäväksi lajiksi. Me voimme tehdä sen riistavahinkolakiin kyllä kansallisesti, mutta kun meillä on niitä menetelmiä, ja minä toivon: lukekaa työryhmän raportti, missä tämä on kerrottu. Sieltä löytyy tämä äsken kertamani. Ja minä nyt luotan tässä kohtaa kahden ministeriön asettaman työryhmän loppuraporttiin. [Vastauspuheenvuoropyyntöjä kokoomuksen ryhmästä]

Mutta tärkeintä on, että me kuitenkin pystymme keskustelemaan siitä niin, että olemme ajan tasalla, ja uudistamme niin, että huomioidaan tämä omaisuudensuoja... Ja kun nyt yhdessä käynnistämme tämän keskustelun, niin toivon, että mietintöä valmisteleva ja lausuntoa antavat valiokunnat katsovat myös, mitä merimetsätyöryhmä on tuonut esille, eli samoja asioita, sähköistä lupajärjestelmää, lupajärjestelmien joustavoitettavuutta — ne ovat erityisen tärkeitä asioita, ja ne on nyt kahden työryhmän raportissa tuotu esille — ja sitä, että lupaviranomaisilla on riittävät resurssit huolehtia tästä asiasta.

Mutta uskon, että kun keskustelemme tästä, niin varmasti erilaisia näkökantoja on. Ainakin tuntuivat edustajat pontevasti pyytävän vastauspuheenvuoroja. Toivon virkistävää ja reipasta keskustelua. [Vastauspuheenvuoropyyntöjä]

Puhemies Anu Vehviläinen: Ymmärrän, että täällä on halukkuutta tämmöiseen debatointiin, mutta me otamme silti tähän alkuun muutaman pyydetyn puheenvuoron.

17.09 Sari Essayah kd: Arvoisa rouva puhemies! Tämä kansalaisaloite on erittäin tervetullut, ja niin kuin tuossa edustajakollega totesi, niin tämä ajoituskin on hyvä. Täytyy huomioda, että tällä hetkellä maailmalla nälänhädät lisääntyvät, ja on jopa varoiteltu elintarvikepulasta. Meillä kotimaassa ruoka-avun tarve kasvaa, ja tuntuu kummalliselta, että meillä Suomessa on edelleen varaa syöttää meidän peltojamme valkoposkihanille. Nämä vahingot on tänäkin vuonna jo tuhansia hehtaareja, ja tuhokorvaus viljelijöille on siihen tappioon nähden varsin mitätön.

Täällä on jo mainittu se, että valkoposkihanhi on suojeltu EU:n lintudirektiivillä sekä niin sanotulla Bernin sopimuksella, mutta kyllä tässä on pakko kysyä, onko laji todellakin meillä uhanalainen. Meillä jo pari vuotta sitten laskennassa havaittiin se, että oli reilusti yli 30 000 valkoposkihanhea, ja määrä on kasvanut vuosittain noin kymmenellä prosentilla,

Punkt i protokollet PR 130/2020 rd

joten onhan se aivan selvää, että tälle asialle on jotakin tehtävä, ja näen näin, että vähintäänkin rajoitetun metsästysten salliminen on nykytiedon valossa se järkevä ratkaisu, johon suuntaan on mentävä.

Virossa ja Ruotsissa, jotka ovat myöskin tämän Bernin sopimuksen allekirjoittaneet, valkoposkihanhiin metsästys on sallittu pelloilta satovahinkojen ehkäisemiseksi, ja rajoitetusti metsästystä on suoritettu myöskin puistoissa ja esimerkiksi golfkentillä. Aivan samalla tavalla voitaisiin menetellä myös Suomessa. Toki on sitten niitä sellaisia kaupunkilaisia, jotka elävät kuplassa eivätkä ehkä ole ymmärtäneet sitä, että ruoka pitää jossakin tuottaa ja että jokainen tuhattu pelto tarkoittaa vähemmän syötävää.

Jollakin tavalla on ollut aika kummallista seurata sitä, että täällä eräät poliittiset ryhmät ovat tarjonneet ratkaisuksi ensinnäkin sitä, että metsästystä ei tulisi sallia millään muotoa, ja tarjonneet ratkaisuna sitä, että näille hanhille...

Puhemies Anu Vehviläinen: Anteeksi, puhuja. Minä toivon, että jos halutaan pitää palaveria, se pidetään tämän salin ulkopuolella. — Edustaja Essayah jatkaa.

— Kiitoksia, puhemies! Elikä ratkaisuksi on tarjottu tällaisia lintupeltoja näille hanhiin levähdysalueille, ja kyllä tässä nyt herää kysymys, että millähän me mahdamme saada ne linnut pelkästään niille lintupelloille. Kysyttävääkö ne pitäisi sinne opastaa? En usko, että hanhet saavuttavat sellaista lukutaitoa, että ne varmasti osaisivat mennä vain ja ainoastaan heille osoitetuille hanhipelloille, vaan kyllä ne popsivat pelloilla kuin pelloilla.

Suomessa on siksi siirryttävä vähintäänkin tähän Viron ja Ruotsin käytäntöön, ja tämä metsästys näiden tuhojen estämiseksi on sallittava. [Kokoomuksen ryhmästä: Kyllä!] Tietysti, jos ajattelee vielä järkevästi sitä, millä tavalla tässä tämä kiertotalous tulisi huomioitua mahdollisimman hyvin, niin myöskin olisi hyvä pystyä hyödyntämään tämän linnun liha, jos lintu kerran ammutaan. Tänä aikana, kun me puhumme paljon ruokaturvasta ja se huolestuttaa kansalaisia, niin tämä käytäntö, jossa sitten metsästäjiä veloitetaan ruuan haastukseen tai erilaiseen hautapaikkojen luettelointiin tai raportointiin, on taatusti väärä signaali, ja se on ihan selvä, että kun ihmiset ovat tämän ongelman kanssa tekemisissä jatkuvasti siinä arjessaan, niin se todellakin vain lisää maaseudun asukkaiden turhautumista.

17.12 Paula Werning sd: Arvoisa puhemies! Näin aluksi haluan välittää kiitokset kansalaisaloitteen tekijöille tästä tärkeästä ja ajankohtaisesta aloitteesta.

Valkoposkihanhihanta on varsinkin 2000-luvulla levinnyt jo Pohjois-Karjalaa myöten. Kevät- ja syysmuuttokauden aikana valkoposkihanhiä on esimerkiksi pelkästään Pohjois-Kymenlaaksossa laskettu olevan jopa 300 000 yksilöä. Tähän vaikuttaa se, että valkoposkihanhiin päämuuttoreitti on siirtynyt Venäjältä Suomeen.

Hanhien aiheuttamat tuhot ovat merkittäviä maanviljelijöille, joiden pelloille hanhet pesiytyvät, ja sen myötä myös niistä aiheutuvat kulut maanviljelijöille ovat kasvaneet viime vuosina valtavasti. Huomioon ottaen hanhikannan lisääntymisen kehitys on erittäin todennäköistä, että siinä, missä hanhikannan määrä kasvaa, näin tekee myös aiheutuvien vahinkojen määrä. Hanhiin karkottamista on yritetty monin keinoin, muun muassa koirien ja laservalojen avulla sekä ilmaan ampumalla. Näistä toimista ei kuitenkaan ole ollut apua, sillä hanhet palaavat takuuvarmasti pian takaisin pelloille. Rehunurmien ja vehnänoraiden loputtua hanhet syövät pelloilta myös niille kylvetyn viljan ja muiden kasvien siemenet. Taistelussa hanhia vastaan maanviljelijöiden keinot ovat riittämättömät.

Punkt i protokollet PR 130/2020 rd

Arvoisa puhemies! Valkoposkihanhienviraston hallintoa haittaa se, että ne ovat rauhoitettuja yksilöitä. Tämä on estänyt hanhienviraston metsästystä, vaikkakin niitä on voitu metsästää poikkeuslupien turvin. Tämä ei kuitenkaan mielestäni riitä. Valkoposkihanhienviraston runsas lisääntyminen ei enää anna perusteluja siihen, miksi lajia pitäisi erityisesti suojella. Sitä vastoin hanhikanta kestäisi rajoitetun metsästyksen. Toki metsästyksen vaikutuksia valkoposkihanhienvirastoon tulisi seurata ja tarvittaessa tilannetta tulisi arvioida uudelleen. Metsästyksen salliminen mahdollisimman pian auttaisi lintujen aiheuttamien vakavien vahinkojen estämisessä. Pidän myös todella tärkeänä, että valkoposkihanhienvirasto tulisi voida hyödyntää myös ravintona.

Arvoisa puhemies! Myös hanhienviraston ulosteiden saastuttamat virkistyskäyttöön tarkoitettut nurmialueet ovat olleet ihmisten rasitteena jo vuosien ajan. Esimerkkinä mainitsen vaikka tässä Helsingissä Töölönlahden puiston nurmikkoalueet, jotka ovat täynnä valkoposkihanhienviraston ulostetta. Tämä häiritsee ihmisiä, jotka tulevat ystävien ja perheen kanssa viettämään vapaa-aikaa. Vaikka kyse ei ole kenenkään elinkeinosta, myös tähän ongelmaan olisi hyvä puuttua, sillä ei ole oikein, että puistot ovat nykyisin hanhienviraston virkistyskäyttöalueita.

Asia on vaan niin, että pehmeät keinot on todettu täysin riittämättömiksi ja jatkossa on otettava nykyistä järeämmät keinot käyttöön valkoposkihanhienviraston karsimiseen. Ilman tätä edessä on käsistä karkaava lintujen massal lisääntyminen. Tämä taas johtaa yhä kasvaviin korvauksiin.

Nyt on keskityttävä siihen, että valkoposkihanhienviraston aiheuttamat ongelmat minimoidaan jatkossa nykyistä tehokkaammin tarvittaessa keinoja kaihtamatta riittävä lainsäädäntö ja maanviljelijän oikeusturva huomioiden. — Kiitos.

Puhemies Anu Vehviläinen: Ymmärsin niin, että tässä oli halukkuutta käydä debattia, joten pyydän niitä edustajia, jotka haluavat käyttää vastauspuheenvuoron, nousemaan ylös ja painamaan vastauspainiketta. Tämän debatin aloittaa edustaja Kalmari.

17.17 Anne Kalmari kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Tämä aloite, sinänsä todella tärkeä kansalaisaloite, on jätetty nimenomaan koskien maa- ja metsätalousministeriötä, mutta olen kiitollinen siitä, että paikalla on myös ympäristöministeri. Meidän valiokuntamme yhdessä ympäristövaliokunnan kanssa jo keväällä puuttui tähän asiaan, sillä on sietämätöntä, että viljelijöille voisivat koitua pahimmillaan kymmenientuhansien vahingot ja korvaukset siitä viipyvät ja ovat mitättömiä suhteessa siihen kärsittyyn vahinkoon. Vaadimme yhdessä, että ratkaisuja täytyy tulla, täytyy tulla luontoa kunnioittaen mutta niin, että ihmisten ongelmiin ja hätään puututaan. Siksi olenkin kiitollinen siitä, että kun tämä asetettu hanhinyrkki esitti sitä, että poistolupia täytyy tulla ihan toiseen malliin, niin nyt niitä poistolupia on tullut siten, että niitä on tullut jo 6 170:n [Puhemies koputtaa] valkoposkihanhienviraston osalta, kun Ruotsissa ammutaan [Puhemies koputtaa] 2 000 ja Virossa 4 000 hanhea. Mutta toivoisin myös, että tätä hyvää ravintoa voitaisiin [Puhemies: Aika!] käyttää hyödyksi. [Heikki Vestman: Kuinka monta hanhea on ammuttu?]

17.18 Markku Eestilä kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kun täällä on kaksi ministeriä paikalla, niin oma käsitykseni on se, että jo pitkän aikaa Suomessa on voitu valkoposkihanhienviraston metsästää ja myös käyttää tämä ruoka hyväksi. Sille ei ole mitään kansallista estettä, sille ei ole mitään lintudirektiiviestettä, sille ei ole mitään Bernin sopimus-estettä, eli tämä kansalaisaloite on minun mielestäni täysin oikeassa.

Punkt i protokollet PR 130/2020 rd

Nyt täytyy Suomessa oppia tämän perustuslain perusoikeuksien tarkoittama viesti, mihin viimeksi tänä aamuna perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt huomiota ja ohjeistanut hallitusta. Nyt kun viljelijät harjoittavat omaa elinkeinoaan ja heillä tulevat massavat tuhot pelloille näitten lintujen takia, niin kyse on omaisuudensuojasta, kyse on elinkeinon harjoittamisen vapaudesta. Nämä linnut tavallaan rikkovat niillä mittavilla tuhoilla perusoikeuksia, ja näin ei voi luonnonsuojelulain kautta olla.

Sen lisäksi tuon esille, että kun nämä saattavat työntää järveen kymmeniätuhansia kiloja, jopa [Puhemies koputtaa] yli 100 000 kiloa lantaa, niin ei se voi olla mikään ympäristöteko.

17.19 Raimo Piirainen sd (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Valkoposkihanhi ja merimetso ovat asioita, joista on keskusteltu jo useamman vuoden ajan, ja näkisin kyllä valkoposkihanhen osalta sen, että sen populaatio on kasvanut jo liian suureksi. Esimerkiksi metsähanheen verrattuna sen populaatio on suurempi, ja metsähanhea saa metsästää Pohjois-Suomessa ja osin Kaakkois-Suomessa. Elikkä tälle olisi todella hyvät perusteet olemassa.

Olin pari viikkoa sitten sorsajahdissa, ja siellä pommitettiin sorsia, ja samaan aikaan tuli valkoposkihanhiparvi pyörimään siihen ympärille — eivät ne pelänneet ollenkaan sitä ammuskelua, siinä ne vain kiertelivät ja kaakattelivat, elikkä tämä ampumalla pelottaminen ei kyllä aja niitä pois pelloilta.

17.20 Mikko Lundén ps (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Minäkin tahdon kiittää aloitteentekijöitä. Aloite on erittäin ajankohtainen.

Valkoposkihanhikanta on runsastunut Suomessa viimeisen vuosikymmenen aikana ennennäkemättömän runsaasti. Niin meillä pesivät kesyt puistohanhet kuin Venäjän arktisilta alueilta tänne muuttoaikana lävähvät hanhet luovat painetta metsästyksen aloittamiselle. Kanta kestää kyllä ampumisen, laji on kuitenkin rauhoitettu EU-direktiivin nojalla. Siksi lainsäädäntöä on muutettava ja valkoposkihanhesta on tehtävä riistalaji.

Valkoposkihanhikanta aiheuttaa suuria vahinkoja maanviljelijöiden oras- ja heinäpelloille. Sato on tuhoutunut hetkessä parven jäljiltä. Korvaukset eivät kuitenkaan kata menetettyä satoa. Hanhet eivät paljon kysele, mihin pelloille menevät, ja koirat eivät pysty näin suurta hanhimäärää karkottamaan, joten ainoaksi keinoksi jää metsästys. Ely-keskuksen myöntämät muutaman kymmenen hanhen ampumiskiintiöt eivät ongelmaa ratkaise. Lajin siirtäminen riistalajiksi säästää kustannuksia ja byrokratiaa.

Tahdon kuitenkin myös mainita, että jokaisen metsästäjän on kuitenkin huolehdittava siitä, että muita joukossa olevia, harvinaisempia ja uhanalaisempia lajeja ei saa ampua.

Myös hanhen hyödyntäminen syötäväksi ja kaupallistettavaksi on tehtävä mahdolliseksi, ja ympäristövaliokunnan perussuomalaiset ovat tehneet asiasta muun muassa toimenpidealoitteen, johon toivon kaikilta myönteistä suhtautumista. — Kiitos.

17.22 Jenni Pitko vihr (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Ihminen ja luonto ovat konfliktissa, kun keskustelemme valkoposkihanhista ja viljelijöiden tilanteesta. Eikä ensimmäistä kertaa: kyseessä on tosiaan haaste, joka on ollut olemassa jo vuosia ja jolle ei ole löytynyt yksinkertaista ratkaisua. Tunnen suurta myötätuntoa viljelijöitä kohtaan, jotka kärsivät hanhien aiheuttamista satovahingoista, samalla ihmetystä siitä, että tällaisessa tilanteessa uskotaan, että vain hanhien ampuminen voisi tilanteen ratkaista. Moni

Punkt i protokollet PR 130/2020 rd

tässäkään salissa ei ilmiselvästi suostu edes ymmärtämään, mistä hanhipelloissa on kyse, vaikka tietää hyvin, että EU:n lintudirektiivi estää tällä hetkellä laajan metsästyksen, ainostaan poikkeuslupia on voitu myöntää. Maa- ja metsätalousministeriön ja ympäristöministeriön yhteinen hanhityöryhmä onkin esittänyt monipuolisen valikoiman keinoja, joilla tilannetta on hyvä lähteä nyt ratkaisemaan ja on lähdettykin. On selvää, että pelkällä hanhien metsästämisellä on turha toivoa tehokkaita ja pysyviä vaikutuksia.

17.23 Timo Heinonen kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Rauhoitettujen valkoposkihanhien kanta on kasvanut voimakkaasti koko 2000-luvun. Niitä on jo yli 1,3 miljoonaa, ja niiden aiheuttamat maatalousvahingot ovat kasvaneet vuosi vuodelta, mutta tuhoja tapahtuu myös uimarannoilla, lasten leikkipuistoissa ja puistoissa — ne ovat järkyttävässä kunnossa. Hanhituhoista aiheutuvat menetykset tulee korvata täysimääräisesti maataloudelle, mutta myös hanhien välitön poistaminen tuhoista kärsiviltä pelloilta metsästämisellä tulee sallia. Esimerkiksi Virossa metsästys on sallittua EU:n nykyistenkin direktiivien puitteissa kansalliseen lainsäädäntöön perustuen. Miksi se ei voisi olla sitä myös meillä, ministeri Leppä?

Nyt myös hanhien ampumiseen ja myös hyödyntämiseen eli syömiseen on haettu poikkeuslupia. Muutamia lupia on myönnetty, mutta luvat syömiseen on evätty. Valkoposkihanhien syöminen olisi voitu sallia, sillä lintudirektiivi ei estä sitä, ja kysyisin [Puhemies koputtaa] ministeri Lepältä, että miksi sitä Suomessa ei voitaisi nyt sallia. [Ministeri Leppä näyttää puhujalle, että asia kuuluu toisessa aitoissa olevalle ministeri Mikkoselle] — Ai, se kuuluu tuonne. Kysytään sitten toiselta ministeriltä tämä kysymys.

17.24 Mai Kivelä vas (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Ensinnäkin tosiaan on ihan välttämätöntä, että me löydämme tasapainon muun luonnon kanssa ja pystymme elämään täällä niin, että hyväksymme muiden lajien olemassaolon. Tämän kansalaisaloitteen osalta keskeistä on oman näkemykseni mukaan valkoposkihanhien aiheuttamien haittojen ehkäisy. Ne haitat ovat todellisia ja niitä on myös mahdollista ehkäistä, ja varsinkin kun kyse on ihmisten toimeentulosta, niin niiden ehkäisy on todella tärkeää. Mutta samaan aikaan meidän tulee myös kunnioittaa muiden lajien oikeutta olla täällä. Luonnonsuojelu on meidän erityinen vastuumme ja myös se, että me suhtaudumme muihin lajeihin myötätuntoisesti. Sen takia pitää löytää sellaisia ratkaisuja, joissa nämä näkemykset yhdistetään, ja esimerkiksi satovahinkojen ehkäisemiseksi voidaan löytää ratkaisuja, jotka ovat tutkimustiedon perusteella vaikuttavia ja jotka aiheuttavat linnuille [Puhemies koputtaa] mahdollisimman vähän haittaa. Lintupellot ovat tästä hyvä esimerkki, [Puhemies koputtaa] ja niitä voidaan myös tukea ja edistää.

17.25 Hannu Hoskonen kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Kuten maa- ja metsävaliokunnan kanssa tehtiin yhteisesti molemmille ministereille tämä yhteinen kannanotto ja kannustus siitä, että saataisiin tätä valkoposkihanhiongelmia ratkaistua, niin sama koskee tulevaisuudessa ihan tänäkin päivänä ihan varmasti merimetsoa — molempien haittakäyttäytyminen ja ylenmääräinen populaatio paikkakohtaisesti on saatava haltuun. Valkoposkihanhen osalta se on aika hyvin hallussa jo, mutta vielä sitä pitää kehittää ehdottomasti, koska kokemuksesta tiedetään, että ne kaikki muut karkotuskeinot, joihin on viitattu, ovat erään viljelijän sanoja lainatakseni ”lähinnä niille väliaikamusiikkia”. Kaverin koiran ne ajoivat pelloilta pois niin, että koiralla oli hengen hätä, että mitenhän täs-

Punkt i protokollet PR 130/2020 rd

sä koiralle käypi. Ihan oikea metsästyskoira sinne lähetettiin kokeilemaan, miten se pärjää. Ei pärjännyt. Elikkä kyllä metsästys pitää sallia, ja aivan varmasti löytyy kyllä keinot tässä talossa, millä se voidaan järjestää pysyvälle pohjalle. Tavoitteena pitää aina olla, että tällaiset ylipopulaatiot pystytään hoitamaan omilla kansallisilla päätöksillä. Mitä tulee siihen riistalihan nautintaan, se pitää sallia, koska se on minusta luonnonvarojen häpäisemistä, että ne heitetään [Puhemies koputtaa] pilaantumaan ja menevät kokonaan ihan hukkaan.

17.27 Mari-Leena Talvitie kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! On hyvä, että tämä asia tulee eduskunnan käsittelyyn ja keskusteluun myös kansalaisaloitteen myötä — kiitos siis kaikille aloitteentekijöille ja allekirjoittaneille.

Kesällä järjestimme valiokuntien kanssa yhteisen kuulemisen, ja virkamiestyöryhmä on esittänyt ratkaisuja. Ja kun tiedämme, että tilanne on ollut monilla paikkakunnilla ja alueilla jo vuosia hyvin kriittinen, niin toivoisin, että ministerit tässä yhteydessä vielä toisivat esiin sen, voidaanko valkoposkihanhi siirtää sinne metsästyslain piiriin, ja jos se sinne siirrettäisiin, niin voisiko näitä ympäristöministeriön maksamia satovahinkokorvauksia maksaa nykyisin ehdoin, kunnes metsästyslain mukainen maa- ja metsätalousministeriön maksuperusta olisi notifioitu komissiossa. — Kiitos.

17.28 Inka Hopsu vihr (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Valkoposkihanhi aiheuttamat satovahingot ovat viljelijöiden kannalta kohtuuttomia ja jätökset ärsyttäviä kaupungeissakin. Tehokkaampia keinoja satovahinkojen vähentämiseen on löydettävä.

Ymmärtääkseni ympäristöministeriö on ollut koko ajan valmis siirtämään lajin metsästyslain piiriin. Hanhityöryhmä ei tätä kuitenkaan suosittanut. Ympäristöministeriö onkin esittänyt, että maa- ja metsätalousministeriö valmistelee tarvittavat lakimuutokset, jotta valkoposkihanhen rajoitettu metsästys voidaan ottaa osaksi hanhiensa viljelyksille ja viheralueille aiheuttamien haittojen torjuntaa.

Lisäksi, kun poikkeusluvalla karkotetaan hanhet pellolta ampumalla, koirien tai laserin avulla, on hanhille oltava paikka minne siirtyä, jotteivät ne pian palaa viljelypellolle — melko simppele asia, joka täälläkin kummallisesti popularisoidaan. Ihmisten ja hanhiensa on kuitenkin opittava elämään yhdessä.

17.29 Vilhelm Junnila ps (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Julkisuudessa jotkut edustajat ovat esittäneet uhmakkaita puheenvuoroja, joissa hanhet pistetään valurautapataan juuresten ja punaviinin kera, mutta neuvotteluissa keskustaan luottaneet saivatkin ruokintapeltoja täysihoidolla. Valkoposkihanhille luodaan hannuhanhimaisia oloja samaan aikaan, kun kansalaiset vaativat metsästyksen helpottamista. Mutta valkoposkihanhen metsästäminen poikkeamislupakäytäntöä voidaan tulkita joustavammin. Ja kysyn ministeriltä: miksei lintudirektiivin 9 artiklassa mainittua suojametsästystä huomioida valkoposkihanhen kohdalla? Kulinaarisesta näkökulmasta kotimaiset juurekset, kuten porkkanat, nauriit, sipulit ja punajuuret, vain, suolan ja hunajan kera tarvitsevat enää hieman vettä ja punaviiniä, ehkä laakerinlehdenkin, mutta ennen muuta hanhen rintafilettä, jotta mittavat maatalousvahingot muuttuvatkin herkuksi kuin soppakauhan iskusta.

Kannatan tehtyä aloitetta. [Heikki Vestman: Hyvä puhe! — Hannu Hoskonen: Kulinaarinen puheenvuoro! — Timo Heinonen: Ihan tuli vesi kielelle!]

Punkt i protokollet PR 130/2020 rd

17.30 **Anders Norrback r** (vastauspuheenvuoro): Ärade talman! Enligt BirdLifes statistik har beståndet av vitkindade gäss mer än fördubblats under de senaste tio åren. Det råder ingen tvekan om att den kraftiga ökningen av gåsen har blivit ett alltmer omfattande problem som berör många fler än jordbrukare och ägare av grönområden. Ersättningsarna som betalas ut går i miljonklassen. Vi behöver jakt och vi behöver också möjligheten att ta till vara köttet.

Arvoisa puhemies! Kysymys on ehkä laajempi kuin tämä. Se sivuaa samalla merimetso-ongelmaa ja muita suojeltuja eläinlajeja, joiden levinneisyys on viime vuosina muodostunut ongelmaksi. Tämä on iso kysymys paitsi meidän biodiversiteetille myös ihmisille, jotka saavat elantonsa alkutuotannosta, kuten maanviljelystä ja kalastuksesta. Peräänkuulutan laajempaa keskustelua vaikutuksista, kun suojelupäätöksiä tehdään. — Kiitos.

17.31 **Katja Taimela sd** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Kiitos ensinnäkin kaikille kansalaisaloitteen allekirjoittajille. Asia on varsin merkityksellinen ja puhuttaa isoa osaa ihmisiä varsinkin niillä alueilla, missä valkoposkihanhiin määrät ovat ryöpsähäneet peltotehtaareiden kokoisiksi.

Varsinkin tänä vuonna hanhet ovat aiheuttaneet merkittäviä tuhoja viljelysmaille, ja meidän alueemme ely-keskus on saanut myöntää poikkeuslupia luonnonsuojelulailla rauhoitettujen valkoposkihanhiin karkottamiseen muiden keinojen ohella myös ampumalla. Syyskuun loppuun mennessä oli poikkeuslupan nojalla karkottaminen ampumalla aloitettu 24 tilalla. Ampumistapauksissa hanhiin jättäminen peltoon on myös osoittautunut toimivan pelotteena, niin kuin me täällä salissa olevat tiedämme.

Ajattelen itse, että kun valkoposkihanhi on niin kutsuttu tulokaslaji eli laji, joka on levinnyt Suomeen omin jaloin/siivin, niin jos ja kun tämä laji aiheuttaa merkittävää vahinkoa, sen torjunta ja rajoitettu metsästys tulee tarvittaessa sallia. Hanhityöryhmän raportista selviää ratkaisuesityksiä ja vaihtoehtoja, ja niistä ei kannata mitään [Puhemies koputtaa] sulkea tässä valmistelussa pois.

17.32 **Sari Multala kok** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kiitos tämän tärkeän kansalaisaloitteen allekirjoittajille ja tekijöille. Hienoa, että eduskunta pääsee nyt perusteellisesti käsittelemään tätä asiaa.

Täällä on esitetty monia ongelmallisia näkökohtia, jotka kaikki ratkeaisivat sillä, että valkoposkihanhi siirrettäisiin metsästyslakiin, kuten on tehty Ruotsissa ja Virossa, jotka molemmat ovat myös EU-lainsäädännön piirissä. Olemme myös selvittäneet asiaa ja saaneet ympäristöministeriöstä tiedon, että tässä ei olisi esteitä lainsäädännöllisesti, ei EU-lainsäädännöllisesti eikä kansallisesti, siirtää valkoposkihanhi metsästyslakiin eikä myöskään olisi lainsäädännöllisiä esteitä sille eikä mitään esteitä sille, että näiden nykyisten korvausten maksamista voitaisiin jatkaa sieltä luonnonhaittakorvausten piiristä, kunnes tämä uusi korvausjärjestelmä olisi EU:ssa notifioitu.

Julkisessa kuulemisessa ministeri Mikkonen antoi ymmärtää, että hän edelleen pitää tätä menettelytapaa mahdollisena; onko nyt niin, että maa- ja metsätalousministeri Leppä vastustaa tätä, vai minkä vuoksi tätä ilmiselvää ratkaisua ei nyt vain tehdä?

17.33 **Hanna-Leena Mattila kesk** (vastauspuheenvuoro): Rouva puhemies! Kiitokset kansalaisaloitteen tekijöille tärkeästä aiheesta.

Punkt i protokollet PR 130/2020 rd

Keväällä 2020 valkoposkihanhitilanne on ollut Pohjois-Karjalassa ja Kaakkois-Suomessa erittäin poikkeuksellinen. Valkoposkihanhet saapuivat keväällä noin viikkoa etuajassa, ja suurin osa pysähtyi Suomen puolelle noin kuukauden ajaksi. Hanhia ruokaili itäisessä Suomessa arviolta 650 000 yksilöä.

Valkoposkihanhet aiheuttivat merkittäviä vahinkoja erityisesti kotieläintiloille ja nurmiviljelylle. Vahinkojen korvaussumma nousi Suomessa noin 2,7 miljoonaan euroon. Pohjois-Karjalassa korvattavia satovahinkoja aiheutui yli 5 200 hehtaarille noin 1,7 miljoonan euron arvosta.

Kysyisinkin vastuuministeriltä: millaisena näette mahdollisuudet edistää hanhinyrkin esittämää luonnonsuojelulain muutosta, jolla poikkeuslupa voitaisiin myöntää yksittäisten henkilöiden sijaan alueille, kuten kunnalle? Tämä vastaisi paljon puhuttua [Puhemies koputtaa] Ruotsin suojametsästystä.

17.35 Sheikki Laakso ps (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Kiitän todella-kin kansalaisaloitteen tekijöitä tästä.

Tähän liittyen perussuomalaiset ovat tehneet toimenpideoitteen, ja nyt jopa vasemmistolitiitonkin edustaja on tehnyt lakialoitteen, että voidaan riista hyödyntää ravintona. [Vilhelm Junnila: Hanhenmaksapallerot!] Eli ehdotan kyllä oikeasti ministereille, että ei muuta kuin haulikkoa ja uuniin.

17.35 Jari Myllykoski vas (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Ollaan semmoisen perustuslaillisen asian äärellä, että edustaja Eestilän kanssa meidän oli pakko turvautua siihen, että teemme kantelun oikeuskanslerille siitä, että onko perustuslain omaisuusdensuoja ja elinkeinon harjoittamisvapaus erityislaille alisteinen. Puhutaan siis todella-kin isoista asioista.

Me olemme vuosikaudet olleet siinä tilanteessa, ja nyt vähän hyppään sinne rannikkoalueelle myös merimetsojen osalta, että poikkeuslupia annetaan siinä vaiheessa, kun se pesivä kanta Suomesta on muuttanut pois ja ne ovat sen vahinkonsa jo tehneet, ahvenkantat 70 prosenttia pienemmät. Ja nyt tätä samaa tapahtuu valkoposkihanhiin osalta. Nyt on kyllä pakko antaa kiitosta: myös ministeri on saanut vauhtia lupaviranomaisiin niin, että tämä ampumalla karkottaminen on [Puhemies koputtaa] mahdollisempaa.

17.36 Jukka Kopra kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Tämä kansalaisaloite on hyvä, tärkeä ja tuiki tarpeellinen, kuten voimme todeta jo tästä käydyistä keskustelustakin. Valkoposkihanhet aiheuttavat laskeutuessaan maanviljelijöille ja pelloille suurta haittaa puhumattakaan siitä likahaitasta, joka kaupunkialueille syntyy, missä niitä enemmän on.

Aikanaan tälle rauhoitukselle varmasti on ollut perusteita, mutta kanta on kasvanut niin suureksi, että nyt sitä on aika arvioida uudelleen. Ja hyvä, että sitä nyt tehdään. Ei voi olla niin, että linnun oikeudet ovat voimakkaammat kuin perusoikeudet yrittää ja hankkia toimeentulonsa. Tämä haitta on maanviljelijöille, jotka vastaavat maamme ruokahuollosta, varsin kohtuuton, eikä sitä kyllä rahalla voi korvata. Järkevämpää on toimia, kuten täällä monessa puheenvuorossa on ehdotettu, että sallitaan metsästys ja sallitaan linnun syöminen ja palautetaan kanta sellaiselle [Puhemies koputtaa] tasolle, että luontokin sen kestää.

Punkt i protokollet PR 130/2020 rd

17.38 Mikko Kinnunen kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Ruokaa ei saa jättää eikä panna hukkaan, opetti äiti jo kotona. Ruoka-avun tarve kasvaa meillä ja maailmalla. Puhumme ruokaturvasta ja ruokahävikin vähentämisestä, mutta valkoposkihanhi ei voi hyödyntää. Tilanne on turhauttava. Tehtävämme on viljellä ja varjella. Valkoposkihanhi on suojeltu laji, jonka kanta on kasvanut liian suureksi. On uudelleen arvioinnin aika. Viljelijöiden perusoikeutta elinkeinon harjoittamiseen tulee suojella, sillä satovahingot ovat kohtuuttomia. Metsästys tulee sallia ja valkoposkihanhihien liha tulee voida hyödyntää. Nyrkin ehdotuksia kannattaa viedä muutenkin eteenpäin.

Hanhet likaavat leikkipuistoja, uimarantoja ja virkistysalueita. Kaupunkialueiden pieniä haittoja voitaisiin toki ehkäistä myös vähentämällä nurmikkoalueita. [Puhemies koputtaa] Niiden tilalle voitaisiin perustaa kaupunkiniittyjä, jotka tukevat luonnon monimuotoisuutta.

17.39 Heikki Vestman kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kyllä kansa tietää: haulikkoa hanhille. Kannatan kansalaisaloitetta. Valkoposkihanhi on hyvin elinvoimainen laji, jonka kanta kasvaa kymmenen prosentin vuosivauhtia. Viljelysten, puistojen ja uimarantojen miljoonatuhon on tehtävä loppu. Hallituksen buffetpellot, ideakilpailut ja hanhikoordinaattorit eivät ole kestävä ratkaisu.

Keskusta on rummuttanut näitä yli 9 000:ta poikkeuslupaa hanhihien ampumiseen, mutta eiliseen mennessä näistä on hyödynnetty 376. Siis vain alle 400 hanhea on ammuttu, vaikka luvat vanhenevat parissa viikossa. Pelkkä mahdollisuus ampua ei riitä, sillä vastoin ekologisuutta ja järkeä ei luonnonsuojelulain piirissä olevia hanhia saa syödä. Tähän on ratkaisu: siirretään laji metsästyslakiin. Arvoisa ministeri Leppä! Vastustatteko te tämän lajin siirtämistä riistalajiksi kansallisesti jo ennen kuin lintudirektiiviin [Puhemies koputtaa] on saatu muutos?

17.40 Tiina Elo vihr (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Valkoposkihanhihien kanta on viime vuosina kasvanut, ja pohjoiseen muuttavat parvet ovat aiheuttaneet erityisesti Itä-Suomessa mittavia satovahinkoja. Nämä vahingot on, totta kai, korvattava viljelijöille, ja näin on myös toimittu.

Vahinkojen ennalta ehkäisemiseksi tarvitaan monia keinoja: linnuille ruokailupeltoja, poikkeuslupia hanhihien karkotukseen sekä riittävät resurssit alueelliseen yhteistyöhön. Olennaista on, että hanhille löytyy ruokailualueita, joilla ne eivät aiheuta vahinkoa. Lintujen karkotuksesta aseella tai ilman ei ole hyötyä, jos linnuilla ei ole paikkaa, minne siirtyä.

Arvoisa puhemies! Lintujen ampuminen ei siis yksistään ole ratkaisu, ja myös ei-tappavat keinot ovat tutkitusti tehokkaita, kun halutaan karkottaa lintuja ja estää satovahinkoja. Painotan sitä, että meidän on löydettävä keinot kestäväan rinnakkaiseloon luonnon — ja myös valkoposkihanhihien — kanssa, ja tähän hanhityöryhmän työ tähtää.

17.41 Ville Kaunisto kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Ruotsissa ja Virossa valkoposkihanhi on jo siirretty metsästyslain piiriin, miksi ei Suomessa?

Kaikessa yksinkertaisuudessaan minä haluaisin etenkin maanviljelijöille antaa mahdollisuuden turvata omaa elinkeinoaan ampumalla ja metsästäväällä räjähdysmäisesti kasvannutta valkoposkihanhihikantaa. Olen keskustellut asiasta useamman oman vaalipiirini, Kaakkois-Suomen, maanviljelijän kanssa, ja tuska on käsin kosketeltava. Ensinnäkin pellolle tu-

Punkt i protokollet PR 130/2020 rd

lee muutama hanhi, ja seuraavana päivänä pelto on lintuja mustanaan. Kaikki se työ ja vaiva, mitä nämä yrittäjät kantavat jo valmiiksi haasteellisella alalla, realisoituvat hetkessä.

Tämä haastava kokonaisuus ei ole valkoposkihanhiin vika, enkä sano, että tämä olisi hallituksenkaan vika, mutta jos te vain selvittelette ja pyörittelette tätä asiaa, vaikka hätä on päällä, niin jossain vaiheessa se syyttävä sormi kyllä osoittaa [Puhemies koputtaa] teitä kohti.

Puhemies Anu Vehviläinen: Ja tähän debattiin viimeinen vastauspuheenvuoro, edustaja Kivisaari.

17.42 Pasi Kivisaari kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tämä kansalaisaloite kysyy mielestäni hyvin viisaasti, miksi ei käytetä järkeä valkoposkihanhiin metsästyksen osalta. On aivan selvää, että se vaade ei tällä hetkellä toteudu. No, me toki tiedämme osan syistä, mutta mielestäni kyse on nyt siitä, että mikäli laki tai toiminta on väärä, se pitää muuttaa.

Keskusta tietysti tukee, totta kai, hanhinyrkin oivallisiakin esityksiä tilanteen korjaamiseksi, mutta kaikkienensa nämäkään käytännöt, nämäkään toiminnot eivät ongelmaa poista. Kysyisinkin siis ministereiltä: miten te näkisitte, millä askelilla nyt matkaamme asian korjaamiseksi niin, että sallittaisiin metsästys [Puhemies koputtaa] ja sen myötä tietenkin hanhen käyttö ravintona?

Puhemies Anu Vehviläinen: Ja ennen kuin siirrytään puhujalistaan, niin molemmille ministereille kahden minuutin puheenvuorot. Kumpiko aloittaa? — Ministeri Mikkonen.

17.44 Ympäristö- ja ilmastoministeri Krista Mikkonen (vastauspuheenvuoro): Kiitoksia hyvästä keskustelusta. Niin kuin näkyy, niin tämä kysymys on: miten me voimme varmistaa valkoposkihanhiin muuttoreitin ja toisaalta varmistaa, että sillä alueella asuvat maanviljelijät voivat harjoittaa elinkeinoaan niin, että linnut eivät aiheuta satovahinkoja. Miten nämä voidaan yhdistää? Tästähän tässä on ollut kysymys. Ja niin kuin nyt tässä keskustelussa on tullut esiin, tämä ei ole ihan uusi ongelma, vaan tämä on ollut jo vuosia. Mutta ongelma on pahentunut, ja varsinkin tänä syksynä, kun säätilat olivat sellaiset, että hanhet pysähtyivät pitkäksi aikaa Pohjois-Karjalan pelloille, ne aiheuttivat mittavia tuhoja.

Tämän takia yhdessä ministeri Lepän kanssa perustimme tämän hanhityöryhmän, joka etsi vastauksia tähän ongelmaan. Mielestäni se vastauspaletti, mikä sieltä löytyi, on hyvä, ja nyt me olemme niitä viemässä eteenpäin kovaa vauhtia.

Esimerkiksi näitten poikkeuslupien kohdalla olemme lisänneet viranomaisten resursseja. Nyt poikkeuslupia on saanut nopeasti. Todellakin puolitoista viikkoa sitten tietoni oli, että niitä on nyt annettu yli kuusituhatta. Myös korvauksien maksua on tänä vuonna nopeutettu ja alueelle on palkattu myös hanhikoordinaattori etsimään niitä yhteisiä keinoja.

Myös ne ruokintapellot, joita tässä on nostettu, ovat tarpeen sen takia, että kun karkotetaan lintuja paikoista, missä ne eivät saa olla ja aiheuttavat vahinkoa, niin pitää olla joku paikka, missä linnut voivat olla. Muuten ne lentävät kohta takaisin ja jatkavat vahinkojen tekemistä.

Sitten meillä on myös pidemmän ajan keinoja. Täällä on nostettu esiin nimenomaan tämä Bernin sopimus. Miten me varmistamme, että tämä laji, joka nyt on elinvoimainen —

Punkt i protokollet PR 130/2020 rd

se ei enää tarvitse sitä suojelua, [Puhemies koputtaa] mitä aikoinaan sopimusta tehdessä — saataisiin nyt siirrettyä sieltä sopimuksesta pois?

Puhemies Anu Vehviläinen: Ministeri Leppä kaksi minuuttia.

17.46 Maa- ja metsätalousministeri Jari Leppä (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Valkoposkikihahet ovat runsastuneet nopeasti ja voimakkaasti, ja vahingot ovat miljoonaluokassa. Näin ei voi enää jatkua. Elinkeinoja on voitava puolustaa, terveyttään on voitava puolustaa, henkeään, omaisuuttaan, ja siihen on oltava keinot.

No nyt meillä vihdoinkin viimein näitä keinoja on. Meillä on yli kuudentuhannen hanhen lupa tälle vuodelle niitä ampua, ja se on enemmän kuin on Virossa ja on Ruotsissa. Tehokkaita karkotuskeinoja siis tarvitaan. Tavoitteeni on, että valkoposkikihahesta saadaan metsästettävä riistalaji, yksiselitteisen selkeästi, ja tämän tämä kanta kestää vuorenvarmasti. Mutta tämä vaatii EU:n lintudirektiivin muuttamista, [Kokoomuksesta: Ei vaadi!] ja tähän me tarvitsemme myös muita EU-maita. Tämän keskustelun olen aloittanut kollegoitteni kanssa, ja tätä keskustelua tulen jatkamaan. Mutta se ei yksin riitä, vaan me tarvitsemme myös yhteistyötä ympäristöhallinnon kanssa. Vaikka se siirrettäisiin tällä hetkellä metsästyslajiksi, se olisi edelleen rauhoitettu, edelleen rauhoitettu, [Markku Eestilä: Totta kai!] ja sen myötä luvat antaisi siihen riistahallinto ja sen myötä me joutuisimme notifiomaan uudelleen myös korvausjärjestelmän. Ja tämä on nyt se ongelma, joka meillä on, jota hanhi-nyrkki nyt sitten on myöskin ratkonut.

Lintudirektiivin ja luonnonsuojelulain nojalla ympäristöhallinto voi myöntää myös poikkeuksen rauhoitetun lajin yksilön hallussapitoon elikkä sen hyödyntämiseen. Eli nykyisenkin lain nojalla voidaan sallia valkoposkikihahien syöminen. Minusta tämä olisi maalaisjärkinen ratkaisu, joka kunnioittaa niin riistaa kuin myöskin ruokaa. — Kiitoksia.

Puhemies Anu Vehviläinen: Siirrymme puhujalistaan.

17.48 Mai Kivelä vas: Arvoisa puhemies! Ensinnäkin, minä uskon, että meidän on mahdollista elää tällä planeetalla sellaisella tavalla, joka on kestävämpi ja joka on myös muiden lajien näkökulmasta oikeudenmukaisempi. Tällä hetkellä tämä ei toteudu, mutta toivottavasti menemme enemmän sitä kohti, koska minusta on aivan selvää, että muilla lajeilla on myös oikeus elää täällä, ja vaikka sillä ei olisi niin suurta painoarvoa, niin fakta on myös se, että ihminen ei täällä selviä ilman monimuotoista ja elävää luontoa.

Muutama huomio vielä tähän keskusteluun:

Suomessa on tosiaan kaksi valkoposkikihahikantaa, ja on tärkeää erottaa se, että parhaat ratkaisut näiden haittojen ehkäisemiseksi eivät välttämättä ole sitten samoja näiden eri kantojen suhteen. Erityisesti ihmisten toimeentuloon vaikuttavien haittojen ehkäisy on erittäin perusteltua.

Korvausten maksaminen on tärkeää, mutta ennen kaikkea vielä tärkeämpää on se, että näitä haittoja pystytään ennaltaehkäisemään. Itse näen, että tässä on kyse siitä, miten tätä kokonaisuutta hallitaan ja miten sitä hallitaan mahdollisimman kestävästi, ja itse haluaisin, että me löydämme sellaisia ratkaisuja, joissa voidaan yhdistää eläinten oikeudet ja toisaalta vahinkojen ennaltaehkäisy. Kuten sanoin, niin erityisesti näitä lintupeltoja pitäisi edistää ja niitä pitäisi myös voimakkaasti tukea, jotta niihin olisi kunnollinen insentiivi. Niitähän on selvitetty, ja ne ovat tehokas toimenpide, kun ne on kohdennettu oikein.

Punkt i protokollet PR 130/2020 rd

Muista karkotuskeinoista tosiaan on vaihtelevia kokemuksia, ja sen lisäksi karkotus voi jäädä täysin tehottomaksi, jos linnuille ei ole mitään muuta vaihtoehtoista paikkaa, minne mennä, eli tässäkin palataan juuri siihen, mitä ympäristöministeri hyvin avasi, että linnuille tulee olla niitä osoitettuja vaihtoehtoisia ruokailupaikkoja, jos me haluamme löytää kestäviä ratkaisuja.

Sitten vielä näitten poikkeuslupien osalta toivon, että niiden vaikutusta ja tehokkuutta seurataan ja arvioidaan ja arvioidaan myös suhteessa näihin muihin karkotuskeinoihin.

Oma kokonaisuutensa ovat ihmisten asenteet, joihin näen, että meillä kaikilla on velvollisuus vaikuttaa, ettei tällaista eläin- ja hanhivihaa synny, koska se ei myöskään sitten auta tämän asian ratkaisemisessa.

Sitten viimeinen asia, jonka haluan sanoa, on tämä epäsuhta ihmisten, tuotantoeläinten ja lemmikkien suhteessa muuhun luontoon ja villieläimiin, eli kyllä meidän pitää [Puhemies koputtaa] sallia myös muulle luonnolle tilaa tässä maailmassa.

17.51 Heikki Vestman kok: Arvoisa puhemies! Kannatan lämpimästi tätä kansalaisaloitetta — haulikkoa hanhille niin pelloilla kuin puistoissa.

Valkoposkihanhesta on tullut tuholaislaji. Ranta- ja puistoalueet haltuunsa vallanneet lintukolonnat ovat jo pitkään koetelleet sietokyvyn rajoja. Viime vuosina Venäjän tundrala pesivän jopa puolentoista miljoonan yksilön hanhikannan kevätmuutto Itä-Suomen peltojen yli on katkaissut kamelin selän myös maaseudulla.

Näiden Hitchcockin lintujen syysmuuttoreitti näyttää levittäytyneen nyt entistä laajemmin länteen, mikä johtuneen kannan kasvusta, ja näin ollen linnut tulevat aiheuttamaan viljelmille alati kasvavaa tuhoa. Ongelma siis vain pahenee tulevaisuudessa, ei lainkaan lievene ilman toimenpiteitä. Pelkästään maataloudessa valkoposkihanhen aiheuttamat taloudelliset menetykset ovat olleet tänä vuonna ainakin 3 miljoonaa euroa. Todelliset haitat ovat huomattavasti mittavammat, ja todella, ongelma vain pahenee. — Hyvä hallitus, puolustakaa omaisuutta ja elinkeinoa.

Ylisuojelun hinta kaatuu paitsi viljelijöiden myös puistojen ja saariston käyttäjien niskaan. Virkistysalueille aiheutuneita vahinkoja ei ole juuri tutkittu, mutta yli 30 000 hanhen, rannikolla pesivän yksilön, sotta on meille uusmaalaisille valitettavan tuttu. Puistopiknikkejä, jopa lasten leikkihetkiä puistoissa on joutunut kesällä unohtamaan, kiitos suojelutujen ulosteiden. — Hyvä hallitus, ihmiset haluavat nämä puistot ja virkistysalueet takaisin.

Arvoisa puhemies! Korvaussummien kasvattaminen, karkottimien tai buffetpeltojen käyttäminen eivät tarjoa yli 10 prosentin vuosivauhtia kasvavan hanhikannan hillitsemiseen kestävästä ratkaisusta. Kannanlaskenta osoittaa, että valkoposkihanhi on täysin elinvoimainen laji, jonka kannat kasvavat muun ympäristön näkökulmasta kestävästi vauhtia. Lajin rauhoitukselle ei siis ole perusteita. Hanhikolonnat pitää karkottaa puistoista, ja kantaa pitää tehokkaasti harventaa.

Me kokoomuksessa haluamme siirtää valkoposkihanhen riistalajiksi ja metsästyslain piiriin. Olemme esittäneet tätä ratkaisua yhteisellä aloitteella jo keväällä.

On totta, että EU:n lintudirektiivin I-liitteeseen kuuluvana lajina valkoposkihanhi nauttii tiettyä suojaa, jota emme kansallisesti voi sivuuttaa. EU:n taakse hallitus ei kuitenkaan voi tässä asiassa piiloutua, sillä lintudirektiivi juurikin velvoittaa ottamaan huomioon lintukantojen kehityssuunnat sekä oikeuttaa suojametsästyksen.

Punkt i protokollet PR 130/2020 rd

Ruotsissa ja Virossa direktiivijoustoja on hyödynnetty täysimääräisesti siten, että valkoposkihanhi on metsästyslainsäädännön piirissä. Ruotsissa hanhen syysmetsästys on sallittu alueellisesti ilman erillisiä poikkeuslupia. Ei ole mitään estettä edetä Suomessa vastaavalla tavalla. Suomen ei pidä olla mallioppilas hanhen suojelussa, vaan hanhen metsästys tulee sallia niin pelloilla viljelysvahinkojen kuin puistoissa ihmisten ja eläinten terveyden suojelemiseksi, kuten lintudirektiivin 9 artikla mahdollistaa. Pitkällä aikajänteellä on selvää, että laji tulee poistaa EU:n lintudirektiivistä suojeltuna lajina ja lisätä liitteen II mukaiseksi metsästettäväksi lajiksi.

Arvoisa puhemies! Maa- ja metsätalousministeri on tuonut esille, että valkoposkihanhen siirtäminen metsästyslakiin vaarantaisi viljelijöille nyt maksettavat satovahinkokorvaukset jopa vuosiksi eteenpäin. Näin asia ei ole. Minulla on ympäristöministeriöstä saatu tieto, että hanhityöryhmälle on ympäristöministeriön puolesta ehdotettu selvitettäväksi vaihtoehtoa, jossa tilanteessa, jossa valkoposkihanhi päätettäisiin siirtää metsästyslakiin, voitaisiin ympäristöministeriön maksamia satovahinkokorvauksia maksaa edelleen nykyisin ehdoin, kunnes metsästyslain mukainen maa- ja metsätalousministeriön maksuperusta olisi notifioitu EU:n komissiossa.

Ministeri Leppä, teidän ministeriönne on ilmeisesti kuitenkin ilmoittanut, ettei tällaista lisäystä hyväksytä tähän muistioon. Näin olen ymmärtänyt. Korjatkaa toki, jos olen ymmärtänyt väärin.

Arvoisa puhemies! Vaadimme järkeä hanhen suojeluun. Se on myös näiden hanhien etu. Hanhi-invaasio on herättänyt ihmisissä paitsi syvää turhautumista myös suoranaista vihaa, ja tätä turhautumista torjutaan parhaiten siten, että kantaa harvennetaan ja puistot palauteetaan ihmisille ja viljelijöiden elinkeinoa ja omaisuutta suojataan.

17.57 Raimo Piirainen sd: Arvoisa puhemies! Minäkin kannatan tätä aloitetta, ja kiitokset aloitteen tekijöille ja muille mukana olleille.

Mielestäni suojelussa pitää olla kohtuus, ja nyt tällä hetkellä valkoposkihanhien osalta, niin kuin merimetsonkin osalta — ja otan tähän vielä nämä sudetkin, kun niistäkin varmaan vielä tänä syksynä puhutaan — tämä populaatio on kasvanut liian suureksi, ja ei ole tavallaan tämmöistä pelotetta, niin kuin esimerkiksi metsähanhelle on. Ja niin kuin aikaisemmin tuossa puheenvuorossani vertasin tätä metsähanhien metsästyksen: niitä voidaan metsästää, ja niitten populaatio on pienempi kuin valkoposkihanhien. Elikkä tällekin suojelulle ei ole enää mitään perusteita, niin kuin täällä on todettu. Muistaakseni ministerikin totesi, että kanta on erittäin elinvoimainen. Samalla tavalla voitaisiin valkoposkihanhen osalta menetellä, että niillä alueilla, missä on ongelmaa, sallittaisiin metsästys. Ja tietenkin tärkeätä on se, kun on riistasta kysymys, että sitä pitäisi pystyä käyttämään sitten myös ravintona.

Täällä aikaisemmin mainittiin, että se muuttoreitti on Pohjois-Karjalan puolella pääsääntöisesti, mutta kyllä nyt on ollut Pohjois-Pohjanmaalla ja Kainuussakin valkoposkihanhia. Isoja parvia tässä kaksi kolme viikkoa sitten lensi tuolla Oulujärvenkin rannalla. Että kyllä se levinneisyys on merkittävä. Se johtuu varmaan siitä, että populaatio on kasvanut jo liian suureksi, joten ne leviävät sitten koko valtakunnan alueelle.

Ampumista ne eivät pelkää, jos niitä ei ammuta. Elikkä tämmöinen ilmaan ampumalla karkottaminen ei toimi. Niin kuin aikaisemmin totesin: kun oltiin tuossa sorsajahdissa ja siinä sorsia ammuttiin, niin tämä valkoposkihanhiparvi pyöri siinä koko ajan ympärillä ja eivät ne ampumisia pelänneet ollenkaan. Elikkä sitten ne rupeavat pelkäämään, kun rupeaa

Punkt i protokollet PR 130/2020 rd

kavereita tippumaan sivulta. Ja minä näen tässä kyllä yhden ainoan vaihtoehtoon: että tämä metsästys sallittaisiin, ainakin poikkeusluvalla. Tietysti tuo 6 000 on suhteessa siihen populaatioon pieni määrä, mutta jos se pelotteena toimii, niin tietysti aluksi se on hyvä, mutta näkisin, että metsästys sallittaisiin ja sitten voisi käyttää myös ravintona. — Kiitos.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Yksi puheenvuoro keretään vielä ottamaan ennen kuin asian käsittely ja keskustelu keskeytetään.

18.00 Mauri Peltokangas ps: Arvoisa puhemies! Tämä kansalaisaloite on mielestäni lämpimästi kannatettava. Muutamia pointteja: valkoposkiahankia on ammuttu vain noin kolmisen sataa yli 6 000—7 000 luvasta. Tämä osoittaa, ettei se ole helppo metsästettävä, ja näin riistalintunakaan ollessaan ei kanta heti leikkaannu metsästäjällä. Lisäksi tietenkin kannan kehitystä seuraamalla voidaan joko rajoittaa tai sallia metsästys.

Teimme toimenpidealoitteen 18. päivä syyskuuta edustajien Huru, Laakso, Simula ja Koponen kanssa, joka kuuluu seuraavalla tavalla:

”Toimenpidealoite valkoposkiahankien lisäämisestä riistaeläimeksi metsästyslakiin sen suojametsästyksen ja lihan ravintona käytön mahdollistamiseksi.

”Valkoposkiahanket ovat tehneet jo monta vuotta omaisuusvahinkoa viljelijöille Suomessa, ja valkoposkiahankien tekemät tuhot ovat vuosi vuodelta pahentuneet jopa siinä määrin, että pahimmillaan ne uhkaavat osassa Suomea jopa tilanpidon jatkuvuutta. Tilanne on tältä osin todella vakava, koska laji lukeutuu elinvoimaisten lajien joukkoon myös jatkossa. Nykyisin tilanne on se, että valkoposkiahanki on rauhoitettu laji maassamme luonnonsuojelulain nojalla. Näin siitäkkin huolimatta, että maa- ja metsätalousministeriö on pyrkinyt saamaan asiaan muutoksen aikaiseksi.” — Kiitän siitä.

”Tämän edellä mainitun johdosta perussuomalaisten ryhmänä olemme esittäneet muiden muassa ympäristövaliokunnassa, että edellä mainittu laji saatetaan tai siirretään metsästyslain mukaiseksi riistalajiksi ja täten sallitaan niiden metsästys pesimäaikaisen rauhoitusajan ulkopuolella, sillä ainoa kestävä ratkaisu hankien aiheuttamien vahinkojen rajoittamiseksi on kannan leikkaaminen metsästäjällä. Samassa yhteydessä olemme nostaneet esiin sen, että poikkeusluvan nojalla saataisiin myös valkoposkiahankien ja muiden vastaavien eläinten riistalihaa käyttää hyötyravinnoksi polttamisen tai maahan kaivamisen sijaan.”

Jos me ajattelemme sellaista, että jos kaikki poikkeusluvut tulisi käytettyä, niin noin 15 000 kiloa ihmisravinnoksi kelpaavaa lihaa hävitettäisiin, kun samalla ihmisiä seisoo leipäjonoissa. Vihreä ideologia ei salli kyseessä olevaa lihaa käytettäväksi edes hädänalaisen hyväksi.

Siinä muutama pointti mietittäväksi.

Olen erittäin tyytyväinen, että kansa on jälleen puhunut. Kansalaisaloitteet ovat hyvin kannattava ja hieno tapa esittää meille tänne eduskuntaan erilaisia näkökulmia ja jopa vaatimuksia, mitä meidän tässä salissa tulisi tehdä. Suomen kansa on äänestänyt myöskin teidät, hyvä vasemmisto, tänne ajamaan heidän asioitaan, ei poliittista ideologiaanne. Tämän aloitteen allekirjoittajia, jokaista erikseen ja yhdessä, haluan kiittää, sekä aloitteen tekijöitä. Toivon, että tämä aloite, kuten täällä tehdyt lakialoitteet ja juuri lukemani toimenpidealoitekin, otetaan huomioon ja pääsemme tässä siihen ratkaisuun, että viljelijät, joita tämä riistää, voisivat jatkossa jatkaa turvallisista mielin elinkeinonsa harjoittamista. Omasta mie-

Punkt i protokollet PR 130/2020 rd

lestäni yksikään hanhi ei kuulu yhdellekään pellolle tuhoamaan kenenkään elinkeinoa. — Kiitos.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia. — Ministeri Mikkonen, minuutti, ja sen jälkeen asian käsittely keskeytetään.

18.04 Ympäristö- ja ilmastoministeri Krista Mikkonen (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! On varmasti hyvä, että kansalaisaloite tulee tänne keskusteluun ja valiokunnat nyt sitä käsittelevät, koska tämä on selvästi aihe, joka puhuttaa ihmisiä, ja samalla varmasti myös hanhityöryhmän esittämiä ratkaisuja nousee esiin siellä valiokuntakäsittelyssä ja tulee esille se, mitä tämän ongelman ratkaisemiseksi on jo tehty.

Täällä joku kysyi sitä, liittyykö tähän myös tutkimustyötä, jotta me osaisimme jatkossa vielä paremmin varmistaa sitä, että me pystymme ennalta ehkäisemään vahinkoja ja myös tiedämme, mitkä ovat niitä tehokkaita karkotuskeinoja, ja näin tosiaan on. Nyt näihin poikkeuslupiinkin liittyy myös tutkimustyötä, ja yksi semmoinen, mikä on havaittu, on se, että kun se ammuttu hanhi on jätetty siihen pellolle, niin se houkuttelee petoja, merikotkia, ja nämä pedot taas pitävät hanhet pitkään loitolla. Tämä on yksi havainto, mitä ollaan nyt jo havaittu.

Mutta tässä perimmäisenä [Puhemies koputtaa] syynä on ilmastonmuutos, mistä sitten seuraavassa kohdassa pääsemme lisää puhumaan.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Ja vielä ministeri Leppä, minuutti.

18.05 Maa- ja metsätalousministeri Jari Leppä (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Viisi tärkeää kohtaa yhteenvetona: Elinkeinoaan ja omaisuuttaan pitää voida puolustaa. Hanhet ovat niin runsastuneet, että ne eivät enää nykyistä suojelustatusta tarvitse. Ne on saatava metsästettäväksi lajiksi. Korvaukset on turvattava. Hanhia on voitava syödä. — Kiitoksia.

Förste vice talman Antti Rinne: Debatten och behandlingen av ärendet avbryts. Behandlingen av ärendet fortsätter under detta plenum efter att de övriga ärendena på dagordningen blivit behandlade.

Riksdagen avbröt behandlingen av ärendet klockan 18.06.

Riksdagen fortsatte behandlingen av ärendet klockan 19.02.

Förste vice talman Antti Rinne: Nu fortsätter behandlingen av ärende 3 på dagordningen som avbröts tidigare under detta plenum.

19.02 Mikko Ollikainen r: Ärade talman, arvoisa puhemies! Det är så att vi nu har ett medborgarinitiativ kring att tillåta jakt på den vitkindade gåsen, och det har förts en diskussion kring det här redan en tid. Den allmänna ståndpunkten är ju att man ska övergå till

Punkt i protokollet PR 130/2020 rd

litet liknande som i Sverige, att tillåta jakt, och det är någonting som jag själv personligen också stöder.

Här vill jag förstås också lyfta fram skarven som ställer till med mycket huvudbry längs med kusten, till exempel då det gäller fiske men också för den allmänna trivseln i skärgården.

Arvoisa puhemies! Valkoposkikhanhien pesimäkanta on Suomessa ja Pohjoismaissa kasvanut todella paljon ja nopeasti. Ympäristöhallinnon mukaan 1995 valkoposkikhanhien pesiviä pareja oli 32 kappaletta ja pari vuotta sitten elikkä 2018 niitä oli reilut 7 000. Ruotsissa kehitys on ollut samankaltainen, ja siellä valkoposkikhanhen metsästys onkin tehty osittain sallituksi ja satovahinkoja on siellä pystytty ehkäisemään.

Tämä kansalaisaloite, joka nyt on pöydällä, ehdottaa vastaavia ratkaisuja myös Suomeen. On kannatettavaa, että valkoposkikhanhen metsästystä osittain sallittaisiin, jotta pienyrittäjille ja -tuottajille aiheutuneisiin vahinkoihin pystyttäisiin puuttumaan. Itse tuen kannanhoidollista metsästystä.

Valkoposkikhanhi on, kuten kansalaisaloitteessa todetaan, ongelmallinen viljelykselle ja viheralueille, ja näen, että on tärkeää, että sitä saalista voi myös hyödyntää. Näen, että näitä poikkeuslupia on jonkin verran myös myönnetty, ja on todella, todella tärkeää, että se hallintopuoli toimii.

Tässä keskusteluissa haluaisin myös nostaa esille toisen vastaavan ongelman. Valkoposkikhanhen lisäksi myös merimetso aiheuttaa ongelmia rannikkoalueilla ja etenkin ammattikalastukselle. Saariston suojelun kannalta voidaan todeta, että merimetson kanta on päässyt kasvamaan liian isoksi, ja tulevaisuudessa reviirit tulevat lisääntymään asutuskeskusten lähelle. Tässä myös on sama juttu, että tuen kannanhoidollista metsästystä, kun se koskee tätä merimetsoa, ja näen, että myös tästä tulisi keskustella tulevaisuudessa. — Kiitos.

19.05 Vilhelm Junnila ps: Arvoisa puhemies! Syysmuutto on menossa, ja pellot muuttuvat valkoposkikhanhien ruokinta-automaateiksi kuten keväälläkin. Valkoposkikhanhen metsästämisen poikkeamislupakäytäntöä voitaisiin tulkita joustavammin, kuten Ruotsissa. Pesimisajan ulkopuolella tehtävä suojametsästys olisi merkittävä parannus nykytilanteeseen. Eivätkä hanhihaitat rajoitu maatalouteen. Ei tarvitse mennä kuin Ruissaloon, niin siellä on suurempi hanhipopulaatio kuin virkistyksellä käyvät turkulaiset ja turistit kykenevät yhteisvoimin kokoamaan.

”Oli vuosi kahdeksanviis, kauan on aikaa siis, siitä, kun ensimmäiseksi alaspäin pyörähti Turussa näin” — meinaan hanhipariskunta, joka saapui Tukholman eläintarhasta, kuten rengastuksesta havaittiin. Sen jälkeen Pohjanmeren valkoposkikhanhet aloittivat kiihtyvän migraation Turun seudulle. Pitkin kesää hanhet kansoittavat erityisesti puistoja ja uimarantoja. Turussa on menneinä vuosina jouduttu turvautumaan jopa kunnalliseen ”linnunpelättiin”, siis on palkattu julkisin varoin työntekijä hätistämään hanhia pois Ruissalon kansanpuistosta ja Ispoisten uimarannalta. Luonnonvarakeskus on yrittänyt istuttaa ruokonataa, jota hanhet kammoavat. Tämä johtuu mikrosienistä. Tuloksia kuitenkin pidetään epävarmoina, koska kokeilu tehtiin kasvitieteellisen puutarhan lähistöllä, jossa ei ole hanhia — metsäkauriita sen sijaan esiintyy runsaasti, ehkä ruokonata maistui heille.

Eiliseen mennessä valkoposkikhanhia oli poikkeusluvalla ammuttu 293 kappaletta Varsinais-Suomen ely-alueella. Myönnettyt luvat eivät kuitenkaan mahdollista valkoposkikhanhien karkottamista, vaan kaikenlaisia vahingoittamattomia karkotusmenetelmiä on samal-

Punkt i protokollet PR 130/2020 rd

la väkerrettävä. Karkottamiseen on käytetty myös koiria, sillä osa koiraroduista nauttii saadessaan hanhet ilmaan. Hanhet ovat kuitenkin oppineet ja lähtevät nyt aikaisemmin lentoon ja palaavat, kun nelijalkaiset ystävämme eivät ole niitä valvomassa. Ampumisen lisäksi karkottamiskeinona on pidetty lintupeltojen perustamista, kun muut keinot eivät ole toimineet. On ilmeisesti tultu tähän. Epäilen, että lintujen ruokkiminen ei toimi kestävässä ratkaisuna, ellei niitä sitten ole tarkoitus lihottaa ruokapöytään. Ympäristöministeri puhui ”hanhivihasta”, mutta uskon monen kansalaisen olevan kiinnostuneempi ”hanhilihasta”.

Mutta ensimmäiseksi pitäisi kansalaisaloitteessa esitetyt ajatukset viedä lainsäädäntöön ja tehdä hanhien olot edes hieman vähemmän sellaisiksi kuin ne ovat nykyisessä ”Hanhi-vaarassa” tottuneet.

19.08 Petri Huru ps: Arvoisa puhemies! Täällä on ollut hyviä puheenvuoroja valkoposkikihanneen liittyen. Itse toisin tähän tällaisen näkökannan liittyen EU-suojeluun, joka osoittaa minusta hyvin tämän suojelun toimimattomuuden: kun kanta muuttuu uhanalaisesta elinvoimaiseksi, lakia tai sääntöjä ei saada muutettua niin, että lintua voitaisiinkin metsästää. Se on aika kestäväntöntä.

Myös nämä suojapelot ovat mielestäni EU:n alueella kyseenalaisia, kun samaan aikaan Amsterdamin lentokentillä kaasutetaan hanhia. Tuntuu melko kummalliselta, että toisaalla EU:n alueella hanhia kaasutetaan suuren esiintyvyyden vuoksi ja toisessa maassa tehdään suojapeltoja. Ei kuulosta kovin järkevältä.

Poikkeusluvut, joita Varsinais-Suomen ely-keskus pystyi myöntämään, olivat hyvä asia, mutta tämä pieni ammuttujen lintujen määrä osoittaa myös sitä, että se ei ole helposti metsästettävä laji. Eli jos nyt vaikka kuvitellaan, että tuhannen hanhea laskee pellolle ja siitä ammutaan hanhi tai kaksi tai vaikka kymmenen, niin eivät ne kaikki tuhat siihen jää odotamaan, että ne siitä metsästetään. Osittain tätä pientä ammuttujen määrää selittää toki myös se, että osa linnuista oli jo muuttanut syysmuuttonsa, kun poikkeusluvut vasta myönnettiin.

Eli vaikka laji laitettaisiin metsästettävien lajien joukkoon, niin kunhan kantaa ja sen kehitystä seurataan, varmasti sitä pystytään säätelemään, jos se uhanalaiseksi tulee jatkossakin. Sen puoleen se voitaisiin kyllä hyvin siirtää ja saada sitä kautta kestävä ja järkevä ratkaisu, joka on vielä kustannustehokaskin. — Kiitos, arvoisa puhemies.

Riksdagen avslutade debatten.

Riksdagen remitterade ärendet till jord- och skogsbruksutskottet.